

Amazing Chiangrai

Amazing Chiangrai January 2013

“เขี้ยวสุดในสยาม ชายแดนสามแคว่ขิดข ถึขัฒขอรอมล้าขข ล้าค่าขระธาตุคคตุง”

ดอกไม้ประจำจังหวัด: ดอกพวงแสด

ต้นไม้ประจำจังหวัด: กาซะลองคำ

จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่อยู่ทางตอนเหนือที่สุดของประเทศไทย ตั้งศาลากลางที่ตำบลเวียง อำเภอเมืองเชียงราย อาณาเขตทิศเหนือจรดแขวงเมืองสาดและแขวงท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศพม่า โดยมีทางหลวงแผ่นดินทะลุผ่านถึงกันทางถนนที่เชื่อมต่อไปยังประเทศพม่าที่ด่านพรมแดนแม่สาย อำเภอแม่สาย และในอนาคตที่สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 4 ถนนสาย R3A ที่อำเภอเชียงของ ส่วนทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดต่อกับแม่น้ำโขง ทิศตะวันออกจดทิวเขาหลวงพระบางซึ่งปันเขตแดนไทยกับประเทศลาว และติดต่อกับจังหวัดพะเยา ทิศใต้กับจังหวัดพะเยา จังหวัดลำปาง และจังหวัดเชียงใหม่ ส่วน

ทิศตะวันตกกับจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเรียกว่าดอยลังกาหลวงหรือดอยแม่โถ เป็นยอดเขาที่มีเส้นแดนติดกันทั้ง 3 จังหวัดบนยอดเขา ทิศเหนือ ติดต่อกับ ประเทศสหภาพพม่า และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดลำปาง และจังหวัดพะเยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และจังหวัดพะเยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศสหภาพพม่า และจังหวัดเชียงใหม่

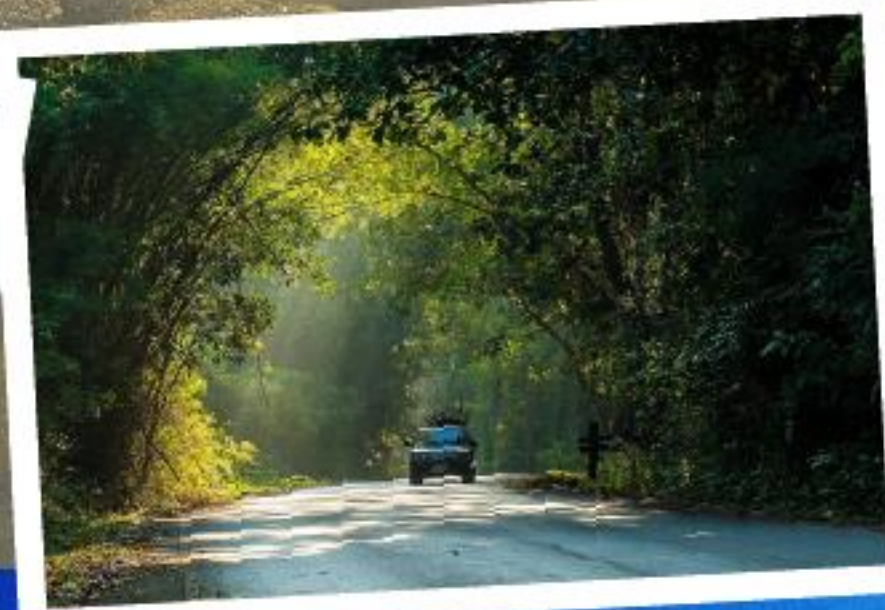

ประวัติเมืองเชียงราย

นับแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์เป็นต้นมา พื้นแผ่นดิน เชียงรายอันอุดมสมบูรณ์แห่งนี้ มีกลุ่มชนลี้ภัยพลัด เปลี่ยนถิ่นเวียนมาอาศัยอยู่อย่างไม่ขาดสาย วิถีชีวิตชน แต่ละยุคสมัยก่อร่าง...สร้างตัวและสร้างบ้าน...แปงเมือง มาเป็นระยะจนกลายเป็นมรดกอารยธรรมอันทรงคุณค่า การย้อนกลับไปมองอดีตซึ่งเป็นที่มาที่ไปของปัจจุบัน จึง เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่จะทำให้ได้รู้จักเชียงรายน มากขึ้น จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์อาณาจักรโบราณ และเมืองต่างๆ อันเป็นที่ตั้งของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน

สามารถแบ่งประวัติเมือง เชียงรายออกเป็น 4 ยุค ดังนี้

1. ยุคอาณาจักรโยนก
ไชยบุรีศรีช้างแสน
2. ยุคท้าวแสนย
3. ยุคเชียงราย (มังราย)
4. ยุคพันธุรัตน์อาณาจักร

ยุคแรก : อาณาจักรโยนกไชย บุรีศรีช้างแสน

พงศาวดารโยนกกล่าวถึงมหากษัตริย์นาม เทวกาละ ผู้ครองเมืองนครไทยเทศ มีเมืองราชคฤห์เป็นนครหลวง พระองค์มีราชโอรส 30 พระองค์ โดยแบ่งราชโอรสและธิดาทั้ง 60 พระองค์ แล้วแต่งตั้งให้เจ้าพิมพิสารโอรสองค์แรกเป็นอุปราชา และให้อภิเษกสมรสกับพระราชธิดาผู้หนึ่งให้อยู่ในเมืองราชคฤห์นครหลวง ส่วนราชโอรสและราชธิดาที่เหลือให้จับคู่กันแล้วแยกย้ายไปตั้งบ้านเมืองตามที่ตั้งต่างๆ

เจ้าสิงหนวัติกุมารโอรสที่สองกับน้องหญิงผู้หนึ่ง ได้แบ่งเอาราชสมบัติพร้อมไพร่พลแสนหนึ่งแล้วก็เสด็จออกจากเมืองราชคฤห์นครหลวงข้ามแม่น้ำสระพุ่มมุ่งหน้าไปทางทิศอาคเนย์ ออกจากเมืองราชคฤห์ได้ 4 เดือน จึงได้พบชัยภูมิแห่งหนึ่งซึ่งเหมาะสมก่อนจะสร้างเมืองพันธุสิงหนวัตินคร

เมืองพันธุสิงหนวัตินคร มีความสงบสุขร่มเย็นตลอดสมัยของพระเจ้าสิงหนวัติ พระองค์ครองราชย์สมบัติได้ 102 ปี มีอายุได้ 120 ปี (บางตำนานก็ว่าครองราชได้ 52 ปี) ภายหลังอาณาจักรโยนกนครไชยบุรีศรีช้างแสน ที่

มีเมืองพันธุสิงหนวัตินครเป็นเมืองหลวงนั้น ตำนานได้กล่าวไว้ว่า ได้มีกษัตริย์ปกครองสืบเนื่องต่อกันมาประมาณกว่า 40 พระองค์

อาณาจักรโยนก ได้มีกษัตริย์ปกครองสืบต่อกันมาจนสมัยพระองค์มหาไชยชนะ อาณาจักรแห่งนี้จึงได้ถึงกาลล่มสลายพร้อมราชวงศ์ หลังจากนั้นชาวเมืองปรึกษากันให้ขุนหลวงผู้ใหญ่บ้านขึ้นครองราชแทน ซึ่งยศศักดิ์ที่ได้มาจากการประชุมปรึกษาหารือดังกล่าว จึงเป็นที่มาของชื่อ เวียงปรีक्षा หลังจากนั้นก็มีผู้ปกครองสืบต่อกัน 15 คน รวมเวลา 93 ปี

สมัยพญาเม็งรายได้สร้างเมืองเชียงรายแล้วพบว่าเจ้าเมืองต่าง ๆ ได้มีเชื้อสายราชวงศ์เดียวกัน จึงมีพระราชโบายรวบรวมให้เป็นปึกแผ่น

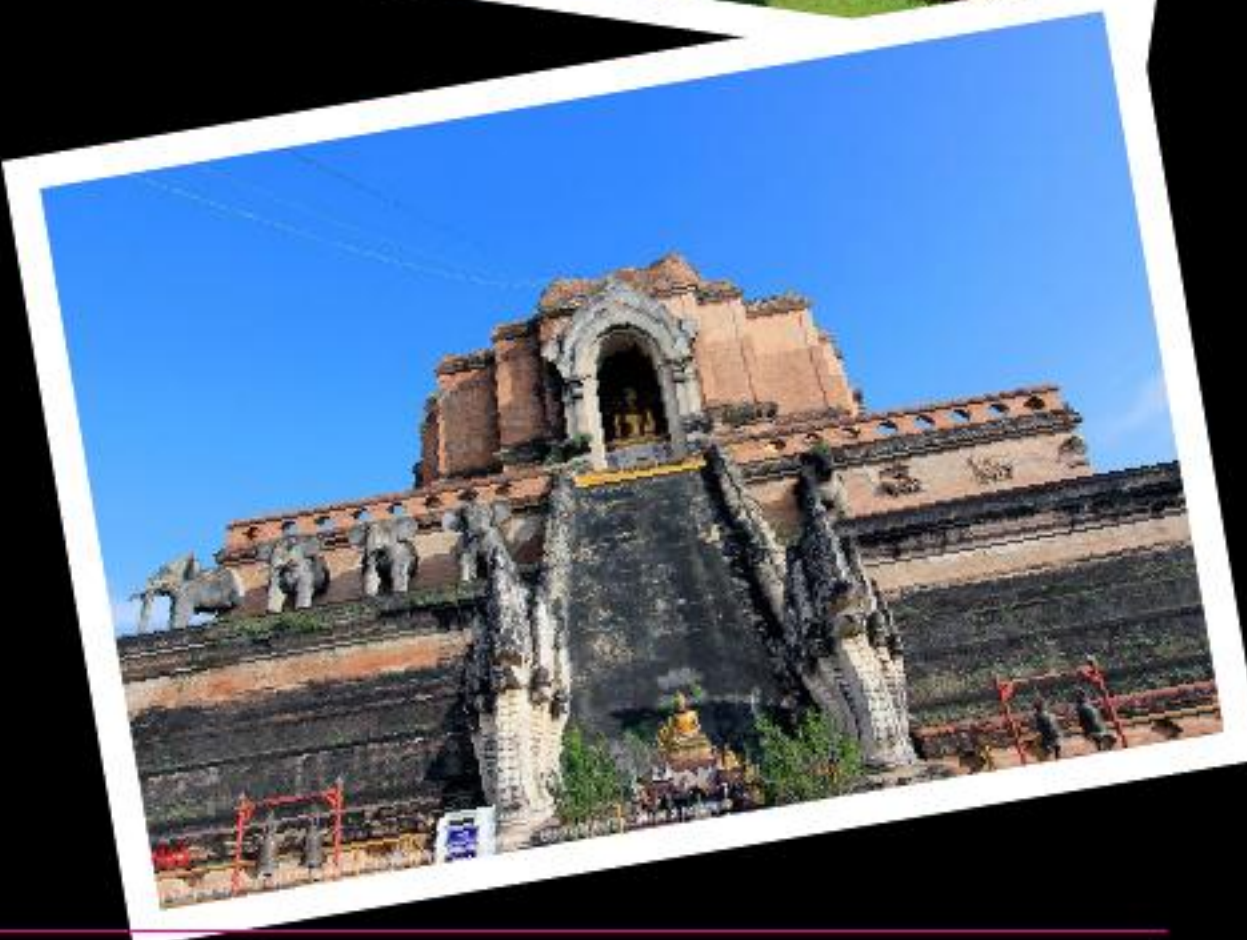
ลาวจมีราชบุตร 2 พระองค์ คือ องค์พี่ชื่อ ลาวชิน ได้ให้ปกครองเมือง ไชยนารายณ์ ส่วนผู้น้องจอมพาเรืองครองเมืองเชียงลาว ต่อมาลาวจอมพาเรืองมีราชบุตรชื่อลาวเจือง และได้ครองเมืองลาวระยะหนึ่ง ได้แผ่ขยายอาณาเขตไปถึงเมืองของพะยาแก้ว ส่วนทางเมืองเงินยาง (เชียงลาว) ได้ให้ลาวเงินเรืองราชบุตรปกครองแทน ลาวเจืองได้ให้ราชบุตรอีกหลายพระองค์ไปครองยังเมืองต่าง ๆ เช่น เมืองล้านช้าง เมืองน่าน เป็นต้น

ในสมัยลาวเม็ง รัชกาลที่ 24 พระบิดาได้ส่งนางอ้วมิ่งจอมเมืองหรือ นางเทพคำขยาย ธิดาท้าวรุ่งแก่นชาย เจ้านครเชียงรุ่ง มาอภิเษกเป็นชายาเจ้าลาวเมง ภายหลังอภิเษกนางเทพขยายก็ทรงมีครรภ์ แล้วประสูติพระราชโอรส เมื่อ พ.ศ. 1782 ทรงพระนามว่า “เจ้าเม็งราย”

ยุคที่สอง : ธิวัณนครเวียงยาว

ยุคนี้กล่าวถึงลาวจกกราช หรือ ลวจกกราช ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์นี้ หลักฐานบางฉบับเรียกว่า ราชวงศ์ลาว เนื่องจากพระนามกษัตริย์ราชวงศ์นี้ล้วนขึ้นต้นด้วยคำว่า “ลาว” สันนิษฐานว่ามีอำนาจอยู่ในเมืองเชียงลาวอยู่ใกล้บริเวณดอยตุงและแม่น้ำสาย ก่อนขยายมาสู่เมืองเงินยาง ซึ่งอยู่ริมแม่น้ำโขงที่ใกล้กับเมืองเชียงแสน หรืออาจเป็นบริเวณเดียวกัน เมืองเงินยางมีชื่อเรียกภาษาบาลีว่า “ทิวณนคร” อันเป็นที่มาของชื่อ

ลาวจกกราช มีราชบุตร 3 พระองค์ คือ ลาวครอบ ลาวช้างและลาวแก้วเมือง โดยได้ส่งราชบุตรออกไปสร้างบ้านแปงเมือง คือ ให้ลาวครอบ ราชบุตรองค์โตไปครองเมืองเชียงของ ลาวช้าง ราชบุตรองค์ที่สองครองเมืองยอง ส่วนลาวแก้วเมืองราชบุตรองค์เล็กให้ครองเมืองเชียงลาวสืบเนื่องมา ด้วยเหตุนี้ภายหลังจึงทำให้ราชวงศ์ลาว (ลาวจกกราช) เป็นต้นของราชวงศ์เมืองต่างๆ เช่น พะเยา เชียงของ เชียงคำ จนถึง

ยึดเมืองผาแดงและเชียงของสำเร็จ และหกปีจากนั้นตีเมืองเชียงมาครองๆได้จึงกลับมาประทับอยู่เมืองฝาง

พ.ศ.1836 พญาเม็งรายได้สร้างเมืองเชียงใหม่ ขนานนามว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” พระองค์ประทับเมืองเชียงใหม่จวบสวรรคต โดยเมืองเชียงรายนั้นได้ให้ขุนรามครองเมืองแทน อันเป็นจุดเริ่มต้นทำให้เมืองเชียงรายมีบทบาทลดลง ขณะเดียวกันเมืองเชียงใหม่จึงกลายเป็นศูนย์กลางอาณาจักรล้านนา เป็นปึกแผ่นมั่นคงและรุ่งเรืองสูงสุดในสมัยพญาเม็งราย

เมืองฝางติดต่อกับแคว้นล้านนา พ่อค้าชาวเมืองทริภุญไชยไปมาเมืองฝางเป็นอันมาก ครั้นทรงทราบว่าเมืองทริภุญไชยมั่งคั่งสมบูรณ์จึงปรารถนาได้ไว้ในอำนาจ ทรงให้อ้ายฟ้าเป็นไส้ศึกอยู่เมืองทริภุญไชยก่อนตีเมืองทริภุญไชยจากพระยาयीบาได้ในที่สุด รวมทั้งเมืองเขลางค์จากพระยาเบิกน้องของพระยาयीบาภายหลัง

ยุคที่สาม : เชียงราย (เวียงราย)

พ.ศ 1802 พญาเม็งราย ขึ้นครองราชย์เมืองทริภุญครเงินยางขณะพระชนม์อายุ 20 พรรษา ทรงให้กองทัพออกปราบปรามเมืองต่าง ๆ ที่แข็งข้อตีได้เมืองมอญเมืองไร เมืองเชียงคำ ครั้นปลดผู้ครองเมืองก็ได้แต่งตั้งขุนนางไปรักษาการ ขณะที่หลายเมือง อาทิ เชียงช้าง เป็นต้น ต่างอ่อนน้อมยอมเป็นเมืองขึ้น

ครั้นรวบรวมหัวเมืองฝ่ายเหนือได้ พระองค์ปรารถนาจะปราบหัวเมืองฝ่ายใต้ จึงได้ลงไปอยู่เวียงต่าง ๆ ครานั้นเองช้างมงคลของพระองค์พลัดหายจึงออกตามหาไปถึงยอดจอมทองริมแม่น้ำแม่กก ทรงเห็นชัยภูมิงดงามจึงสร้างเมืองเชียงรายขึ้นราว พ.ศ 1805 ปีนั้นเองหลังจากตีเมืองเชียงตุงสำเร็จ 3 ปี ให้หลังเสร็จไปประทับอยู่เมืองฝาง (เวียงไชยปราการ) โดยมีพระราชประสงค์จะขยายอาณาเขตไปทางล้านนา หนึ่งปีต่อมา

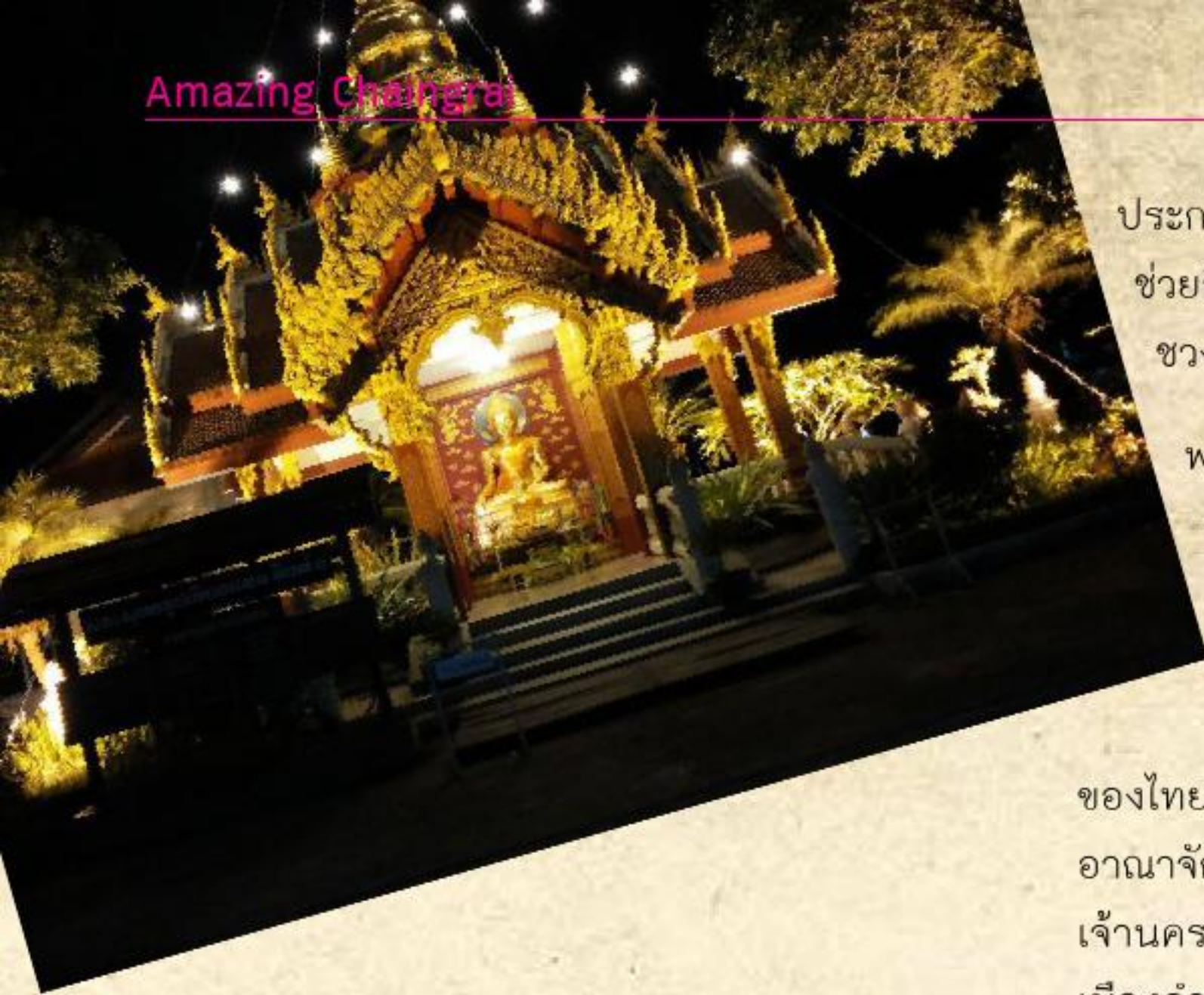
พ.ศ. 1819 พญาเม็งรายได้ยกทัพไปตีเมืองพะเยา พระยาจำเมืองเจ้าเมืองเห็นว่าสู้ไม่ได้จึงยอมยกตำบลปากน้ำให้และปฏิญาณเป็นมิตรกัน ครั้นจะตีเมืองหงสาวดี พระยาหงสาวดีสุทธโสมเจ้าเมืองยกนางปายโคพระธิดาให้เป็นราชธิดาทำให้รักษาพระราชไมตรีไว้ได้ ต่อมาจะตีเมืองพุกามอังวะเจ้าเมืองได้ถวายช้างต่างๆ อาทิ ช้างม้อง ช้างเหล็ก ช้างเงิน ช้างทอง เพื่อเชื่อมพระราชไมตรี

ครั้นพญาเม็งรายสวรรคต พญาไชยสงครามราชโอรสจึงครองเมืองเชียงรายสืบทอด และสถาปนาพญาแสนภูโอรสองค์ใหญ่ครองเมืองเชียงใหม่ใน พ.ศ. 1861 ต่อมาพญาไชยสงครามถึงแก่ทิวงคตใน พ.ศ. 1870 พญาแสนภูจึงให้เจ้าคำฟูราชโอรสไปครองเมืองเชียงใหม่และพระองค์ได้กลับมาครองเมืองเชียงราย

ปี พ.ศ. 1871 พญาแสนภู มีพระราชประสงค์จะสร้างพระนครอยู่ใหม่ โดยเลือกชัยภูมิที่อันเป็นเมืองโบราณของเวียงไชยบุรีริมแม่น้ำโขง ใช้แม่น้ำโขงเป็นคูปราการเมืองด้านตะวันออก อีก 3 ด้านให้ชุดโอบล้อม

พระนครไว้ พระองค์ครองเมืองเชียงแสน 7 ปีถึงแก่ทิวงคต พญาคำฟูราชโอรสจึงครองเมืองสืบทอด โดยให้ท้าวผายูราชโอรสครองเมืองเชียงใหม่ ครั้นพญาคำฟูถึงแก่ทิวงคต ท้าวผายูราชโอรสผู้ครองเมืองเชียงใหม่ครองเมืองเชียงใหม่ต่อไป แล้วให้ท้าวทอนราชโอรสครองเมืองเชียงรายแทน นับตั้งแต่นั้นมาเมืองเชียงรายรวมถึงเมืองเชียงแสนเริ่มมีฐานะคล้ายเมืองลูกหลวง เชียงใหม่เป็นเมืองหลวง จากนั้นมีเชื้อพระวงศ์ปกครองสืบทอดมาอีกหลายพระองค์ สุดท้ายในสมัยพญาภคภูมิเจ้าเมืองเชียงแสน มีพระเจ้าเมกุฎครองเมืองเชียงใหม่ ใน พ.ศ. 2101 เมืองเชียงใหม่และเชียงแสนเสียแก่บุเรงนองเจ้ากรุงหงสาวดี อาณาจักรล้านนาจึงตกเป็นเมืองขึ้นของพม่าตั้งแต่นั้นมา บางครั้งเป็นอิสระ บางครั้งตกใต้อาณาจักรศรีอยุธยา รวมเวลายาวนานนับ 200 ปี ถึงสมัยธนบุรี

ยุคที่สี่ : วัฒนธรรมรัตนโกสินทร์

สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ในพ.ศ. 2347 กรมหลวงเทพหริรักษ์และพระยาอมราช ยกทัพขับไล่พม่าจากเชียงใหม่สำเร็จ กวาดพลเมืองไปอยู่ตามเมือง อาทิ นครเชียงใหม่ นครลำปาง นครน่าน เมืองเวียงจันทน์ บ้างลงมายังกรุงเทพฯ บางส่วนอยู่เมืองสระบุรี เมืองราชบุรี เชียงแสนจึงร้างหลักฐานทางประวัติศาสตร์หายไปชั่วขณะ

พ.ศ. 2386 รัชกาลที่ 3 จัดตั้งเมืองเชียงรายขึ้นใหม่เสริมกำลังช่วยเชียงใหม่กันภัยจากพม่า พระเจ้ามโหตรประเทศเจ้าเมืองเชียงใหม่ขณะนั้นได้ให้ญาติพี่น้องอันมีเจ้าหลวงธรรมลังการเป็นเจ้าหลวงเมืองเชียงราย เจ้าอุ่นเรือนเป็นพระยาอุปราช เจ้าคำแสนเป็นพระยาราชวงศ์ เจ้าชายสามเจ้าปู่เกียง เป็นพระยาราชบุตร และพระยาบุรีรัตน์ มีราษฎรที่ถูกกวาดต้อนพร้อมด้วยพ่อค้าเป็นคนพื้นเมืองของไพร่เมือง 4 เมือง คือ เมืองเชียงตุง เมืองพยาก เมืองเลน เมืองสาด รวบรวม 1,000 ครอบครัว มาตั้งสร้างบ้านเมือง มีสะดือเมืองอยู่ที่วัดจันทโลก (วัดกลางเวียง)

การปกครองเมืองเชียงรายในฐานะเป็นเมืองบริวารของเมืองเชียงใหม่ในสมัยนี้เป็นยุคที่เรียกว่า เจ้าชั้น 5 ใบซึ่งเป็นเชื้อสายในตระกูลเจ้าเจ็ดตนที่ได้รับการแต่งตั้งจากเมืองเชียงใหม่มาเป็นคณะปกครองเมืองเชียงราย

ประกอบด้วย เจ้าหลวง (มีฐานะเป็นเจ้าเมือง) และผู้ช่วยอีก 4 ตำแหน่ง คือ พระยาอุปราช พระยาราชวงศ์ พระยาราชบุตร พระยาบุรีรัตน์

พ.ศ. 2413 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เจ้าอุปราชเจ้าราชวงศ์นครเชียงใหม่ มีใบบอกขอราชการไปยังกรุงเทพฯ ว่า พม่า ลี้ภัยหนี เมืองเชียงตุง รวบรวม 300 ครอบครัวมาอยู่เมืองเชียงแสน ทว่า ไม่ยอมอยู่ใต้การปกครองของไทย จึงให้อุปราชแต่งคนไปว่ากล่าวให้ออกจากราชอาณาจักรแต่ไม่ได้ผล พ.ศ. 2417 เจ้าอินทวิไชยยานนท์ เจ้านครเชียงใหม่เกณฑ์กำลังจากเชียงใหม่ นครลำปาง เมืองลำพูน ทั้งสิ้น 4,500 คน ไปไล่ต้อนให้พ้นจากเชียงแสน เชียงแสนจึงร้างชั่วขณะ กระทั่งปี พ.ศ. 2423 ได้ให้เจ้าอินท๊ะทูลกระหม่อมเจ้ากาวิละเจ้านครเชียงใหม่สมัยนั้นผู้ซึ่งครองเมืองลำพูนเป็นหัวหน้า นำราษฎรเมืองลำพูน เชียงใหม่รวม 1,500 ครอบครัว มาตั้งรกรากซึ่งนับเป็นการสร้างบ้านแปงเมืองครั้งสำคัญ ต่อมาเจ้าอินท๊ะได้รับพระราชทานสัญญาบัตรเป็น พระยาราชเดชดำรง เจ้าเมืองเชียงแสน

พ.ศ. 2437 รัชการที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้พระศรีสทเทพ
จัดการปกครองมณฑลพายัพเชียงใหม่ มีเก้านามหลวง
เป็นศูนย์กลางจัดให้มี แคว้นเก่าบ้าน (ถ้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน)
แต่ละแคว้นขึ้นกับเมือง เรียกผู้ปกครองเมืองว่า เจ้าเมือง
เมืองขึ้นกับบริเวณ เรียกผู้เป็นหัวหน้าว่า ข้าหลวงบริเวณ
ข้าหลวงบริเวณขึ้นต่อเก้านามหลวง โดยได้จัดทำขึ้น
เป็นพระราชบัญญัติ เรียกว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งมณฑล
พายัพ ตั้งนครเชียงใหม่เป็นด้ามมณฑล และเมืองเชียงแสน
สมัยนั้นขึ้นต่อกระทรวงกลาโหม ต่อมา พ.ศ. 2453 ตรง
กับ ร.ศ. 129 ได้มีการประกาศกระทรวงมหาดไทย ยก
เมืองเชียงรายเป็นเมืองจัตวารวมอยู่ในมณฑลพายัพ ดัง
ต่อไปนี้

ประกาศยกเมืองเชียงรายเป็นหัวเมืองจัตวารวมอยู่ใน
มณฑลพายัพ

มีพระราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่ว
หน้ากันว่า แต่เดิมเมืองเชียงราย เมืองฝาง เวียงป่าเป้า
เมืองพระยา อำเภอมะจ๋าย อำเภอมะจ๋าย อำเภอดอกคำใต้
อำเภอมะสรวย อำเภอเชียงคำ อำเภอเชียงของ ได้จัดรวม
เข้าเป็นจังหวัด เรียกว่า จังหวัดพายัพเหนือ ต่อมาเมือง
เหล่านี้มีความเจริญยิ่งขึ้น จนเป็นเหตุให้เห็นว่า การจัด
ให้เป็นเมืองไม่พอแก่ราชการ และความเจริญสมควรเลื่อน
การปกครองขึ้นให้สมกับราชการและความเจริญในท้อง
ถิ่น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมเมืองเชียงแสน
เมืองเชียงราย เมืองฝาง เวียงป่าเป้า เมืองพระยา อำเภอ

แม่ใจ อำเภอดอกคำใต้ อำเภอมะสรวย อำเภอเชียงคำ
อำเภอเชียงของ ตั้งเป็นเมืองจัตวา เรียกว่า เมืองเชียงราย
อยู่ในมณฑลพายัพ และจัดแบ่งการปกครองออกเป็น 10
อำเภอ คือ อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอดอกคำใต้ อำเภอ
แม่สรวย อำเภอเชียงคำ อำเภอเชียงของ เหมือนอย่างหัว
เมืองชั้นในที่ขึ้นกับกรุงเทพฯ ทั้งปวง และพระทรงกรุณา
กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระภักดีณรงค์ ซึ่ง เป็นข้าหลวง
ประจำจังหวัดพายัพภาคเหนือเป็นผู้ ว่าราชการ
จังหวัดเชียงราย รับราชการสนองพระเดชพระคุณ
สืบไป

ความสลับซับซ้อน

ราชอาณาจักร

นับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ลาวจังกราช ได้ให้พระโอรสไปสร้างและครองเมืองต่าง ๆ จึงทำให้มีการกระจายเชื้อพระวงศ์ออกไปยังเมืองต่าง ๆ ด้วย อันเป็นการขยายอาณาเขตในลักษณะหนึ่งมาจนถึงสมัยพญามังราย จึงได้มีการรวบรวมหัวเมืองต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยมีเมืองทัญญนครเงินยางเป็นศูนย์กลาง เมื่อมีความเป็นปึกแผ่นแล้ว ต่อมาจึงได้ขยายลงมาสร้างเมืองเชียงราย เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางในการแผ่ขยายอาณาเขตต่อไปยังอาณาจักรอื่น ๆ รวมทั้งการมีสัมพันธไมตรีกับอาณาจักรใกล้เคียง อาณาจักรต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่

อาณาจักรทัญญไชย

อาณาจักรทัญญไชยได้มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อนสมัยการสร้างเมืองเชียงราย โดยเป็นศูนย์กลางของเมืองต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำปิงและแม่น้ำวัง ซึ่งตำนานจามเทวีได้กล่าวว่าฤๅษีสฤเทพเป็นผู้สร้างเมืองทัญญไชยขึ้น เมื่อราว พ.ศ. 1310 - 1311 หลังจากที่ได้สร้างเสร็จแล้ว จึงได้ทูลเชิญพระนางจามเทวี ธิดาของกษัตริย์เมืองละโว้ (ลพบุรี) มาครองเมือง จึงทำให้วัฒนธรรมของละโว้แพร่ขยายมายังอาณาจักรทัญญไชยด้วย

ด้วยเหตุอาณาจักรทัญญไชยมีความเจริญรุ่งเรืองและมั่งคั่งสมบูรณ์ พญามังรายมีพระประสงค์อยากได้ไว้ในอำนาจ จึงได้ใช้กลอุบายให้อ้ายฟ้าเข้าไปเป็นไส้ศึก วางแผนให้เกิดความแตกแยกกันในอาณาจักร ในภายหลัง กองทัพของพญามังรายจึงเข้ายึดอาณาจักรทัญญไชยจากพระยาฮิบา กษัตริย์องค์สุดท้ายของอาณาจักรทัญญไชยไว้ในอำนาจได้สำเร็จ ในปี พ.ศ. 1835 และได้ผนวกทัญญไชยเข้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรล้านนาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

อาณาจักรสุโขทัย

หลังจากที่พญามังรายได้แผ่ขยายอาณาเขตและรวบรวมบ้านเมืองจนเป็นปึกแผ่นมั่นคงจนเป็นที่มาของ อาณาจักรล้านนา แล้ว จึงได้สร้างเมืองเชียงใหม่ หรือ นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ ขึ้นใน พ.ศ. 1839 เพื่อเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนา ในการสร้างเมืองนั้น พระองค์ทรงได้ทูลเชิญพ่อขุนรามคำแหงจากกรุงสุโขทัยและพญางำเมือง เจ้าเมืองพะเยาซึ่งเป็นพระสหาย ให้เสด็จมาช่วยเลือกชัยภูมิการสร้างเมือง จึงเห็นได้ว่าอาณาจักรเหล่านี้มีสัมพันธไมตรีต่อกันอย่างแนบแน่น ในตำราราชวงศ์ปกรณกล่าว่า กษัตริย์ทั้งสามได้ตั้งสัจจะปฏิญาณต่อกัน โดยนั่งหลังพิงกันที่ฝั่งแม่น้ำขุนภู แล้วเอามือมาแทงมือกันทุกคน เอาเลือดใส่แพ่งฝาสู้กันมาได้ตีอาณาจักรทัญญไชยแล้วผนวกเข้าไว้ในอาณาจักรด้วย นับเป็นการเริ่มต้นของอาณาจักรใหม่ ที่ต่อมาเรียกว่า อาณาจักรล้านนา ภายหลังได้มีการย้ายศูนย์กลางของอาณาจักรไปอยู่ที่เมืองนพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ ทำให้เมืองเชียงรายซึ่งเดิมนั้นเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทัญญนครเงินยางได้ลดความสำคัญลงไปในระยะหลัง ๆ

สมัยรัตนโกสินทร์

อาณาจักรล้านนาได้มีบทบาทสำคัญในการทำสงครามกับพม่า โดยนำกำลังร่วมกับกองทัพทางกรุงเทพฯ ทำสงครามกับพม่าในระหว่าง พ.ศ. 2312 - 2347 สงครามในระยะดังกล่าวนี้ได้เกิดลัทธิ เก็บผ้า ใส่ช้าง เก็บข้าวใส่เมือง ได้กวาดต้อนเอาผู้คนจากเมืองเชียงตุง สิบสองปันนา ฯลฯ ผู้คนที่ถูกกวาดต้อนมาเหล่านั้นส่วนใหญ่ ได้แก่ ชาวไทยใหญ่ ชาวไทยลื้อ และชาวไทยเขิน ซึ่งมีวัฒนธรรมประเพณีที่คล้ายคลึงกับชาวไทยโยนกของอาณาจักรล้านนา แล้วมาไว้ตามหัวเมืองต่าง ๆ ในอาณาจักรล้านนา กลุ่มที่ถูกกวาดต้อนมานั้นได้เอาศิลปวัฒนธรรมเข้ามาเผยแพร่ด้วย เช่น การทำเครื่องเขิน แกะฮ้างเล น้ำพริกอ่องเปของชาวไทยเขิน ขนมจีนน้ำเงี้ยวของชาวไทยใหญ่ การทอผ้าของชาวไทยลื้อ เป็นต้น

ในปัจจุบัน กลุ่มชาวไทยลื้อหรือชาวไทยเขินมีถิ่นฐานกระจายอยู่ในหลายอำเภอของจังหวัดเชียงราย และจังหวัดในภาคเหนือ และได้ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้อย่างมาก เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย อาหารการกิน งานหัตถกรรม เป็นต้น

ផលប្រយោជន៍ប្រជាជន
ប្រទេសឥណ្ឌូចិន

วัฒนธรรมชาวดอกบัว ดอยขาวหัวแม่คำ

จัดขึ้นช่วง ปลายเดือนพฤศจิกายน - ต้นเดือน
ธันวาคม ณ บริเวณบ้านหัวแม่คำ หมู่ที่ ๔ ตำบลแม่สลอง
ในอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เพื่ออนุรักษ์ศิลป
วัฒนธรรมชนเผ่า ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและกระตุ้น
ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากยิ่งขึ้น
โดยจัดกิจกรรมต่างๆ อาทิ การแสดงวัฒนธรรมชน
เผ่า ๗ ชนเผ่า ได้แก่ ชนชาติไทยใหญ่ ชนเผ่าเย้า ชน
เผ่าอาข่า ชนชาติจีน ชนเผ่าม้ง ชนเผ่าลาหู่ ชนเผ่าลีซู
และร่วมรับประทานอาหารในชุมชนชนเผ่า พร้อมทั้ง
สัมผัสวิถีชีวิตชนเผ่าและเที่ยวชมทุ่งดอกบัวตองบาน ณ
บริเวณหมู่บ้านหัวแม่คำ

การเดินทาง ดอยหัวแม่คำตั้งอยู่ที่ ตำบลแม่สลอง
ใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย จากเชียงรายใช้
เส้นทางเดียวกับทางขึ้นดอยแม่สลองสายเก่า ทางหลวง
หมายเลข 1130 แล้วเลี้ยวขวาที่สามแยกอีโก้ ผ่านบ้าน
เทอดไทย ไปจนถึงบ้านแม่คำ ห่างจากตัวเมืองเชียงราย
100 กิโลเมตร บ้านหัวแม่คำอยู่เกือบสุดชายแดน เส้น
ทางเป็นทางลูกรังคดโค้งไปตามทิวเขา ใช้เวลาเดินทาง
ราว 3 ชั่วโมง

งานมหัศจรรย์ชา ชากระบองอาหาร ชนเผ่า ดอยแม่สลอง

จัดวันที่ ๒๘ ธันวาคม-๒ มกราคม ของทุกปี ณอนุสรณ์สถานวีรชน ดอยแม่สลอง อำเภอแม่ฟ้าหลวง มีการจัดการแสดงประวัติศาสตร์ความเป็นมาดอยแม่สลอง การแสดงวัฒนธรรมชนเผ่า การละเล่นชนเผ่า การจำหน่ายชา การแนะนำอาหารชนเผ่าที่หลากหลาย เช่น หมูทอดใบชา ยำใบชา น้ำพริกกระเทียม จัดโดยองค์การบริหารส่วนตำบลแม่สลองนอกตลอดการจัดงานชมการออกร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ชา กาแฟและผลไม้อบ) กิจกรรมน่าสนใจอื่นๆ หมุนเวียนแต่ละวันประกอบด้วย การแสดงศิลปวัฒนธรรมชนเผ่า 7 ชนเผ่า ประกอบด้วย จีนยูนนาน อาข่า ลาหู่ ลัวะ เมี่ยน ลีซู และไทใหญ่ กิจกรรมการประกวด ได้แก่ ประกวดร้องเพลงไทยลูกทุ่ง ประกวดไก่ดำสายพันธุ์ฟ้า

รวมถึงร่วมสนุกกับกิจกรรมลานบ้านชนเผ่า เช่น ไล่ชิงช้า ชิงช้าชนเผ่า นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงรายอีกแห่งหนึ่งอันเป็นที่รู้จักของกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นมาก และเป็นช่วงที่สวยงามด้วยดอกชากระบองบานสะพรั่ง และสีสันของต้นไม้เปลี่ยนสีแต่งแต้มยอดดอยอีกทั้งมีความอุดมสมบูรณ์ของอินทรียวตฤในดินจึงทำให้เป็นแหล่งปลูกชาที่ดี มีไร่ชาและโรงงานแปรรูปใบชาสามารถผลิตชาชั้นดีจำหน่ายในพื้นที่และส่งขายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ในพื้นที่ยังสามารถปลูกพืชผัก ไม้ผลและไม้ดอกเมืองหนาวหลากหลายชนิด ประกอบกับชาวบ้านเผ่าที่อาศัยอยู่รวมกันเป็นเส้นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางขึ้นมาสัมผัสและเรียนรู้วิถีชีวิตของชนเผ่า พร้อมจำหน่ายชื่อของเป็นจำนวนมากตลอดทั้งปีจึงเป็นที่มาของการจัดเทศกาล “ชิมชา ชากระบอง อาหารชนเผ่า ดอยแม่สลอง”

ปอยหลวง เป็นงานทำบุญเพื่อเฉลิมฉลองศาสนาสมบัติต่างๆ เพื่อให้เกิดอนุสงส์แก่ตนและครอบครัว ถือว่าได้บุญกุศลแรงมาก นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องแสดงถึงความสามัคคีกลมเกลียวของคณะสงฆ์และชาวบ้านด้วยเพราะเป็นงานใหญ่ การทำบุญปอยหลวงที่นิยมทำกันคือทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย หรือญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้วก็ได้ สิ่งสำคัญที่ได้จากการทำบุญงานปอยหลวงอีกอย่างหนึ่งก็คือ การแสดงความชื่นชมยินดีร่วมกันเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่คนในท้องถิ่นโดยการจัดมหรสพสมโภชเพราะหนึ่งปีถึงจะได้มีโอกาสได้เฉลิมฉลองถาวรวัตถุต่างๆ ได้ หรือบางแห่งอาจใช้เวลาหลายปีเพราะสิ่งปลูกสร้างบางอย่างใช้เวลาสร้างนานมาก สิ้นเปลืองเงินทองมหาศาล จะต้องรอให้สร้างเสร็จและมีเงินจึงจะจัดงานเฉลิมฉลองเป็นงานปอยหลวงขึ้นมาได้งานบุญปอยหลวงจึงเป็นเอกลักษณ์ของชาวล้านนาซึ่งเป็นผลดีต่อสภาพทางสังคมหลายประการ นับตั้งแต่ชาวบ้านได้มาทำบุญร่วมกัน ร่วมกันจัดงานทำให้เกิดความสามัคคีในการทำงาน งานทำบุญปอยหลวงยังเป็นการรวมญาติพี่น้อง

น้องที่อยู่ต่างถิ่นได้มีโอกาสทำบุญร่วมกัน และมีการสืบทอดประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมาครั้งแต่บรรพชนไม่ให้สูญหายไปจากสังคม ช่วงเวลา จากเดือน 5 จนถึงเดือน 7 เหนือ (ตรงกับเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายนหรือเดือนพฤษภาคมของทุกปี) ระยะเวลาประมาณ 3-7 วัน

ขบวน ขี่ช้างเมือง

วันปีใหม่ไทยเป็นประเพณีดั้งเดิมที่สืบเนื่องกันมาอย่างยาวนาน อำเภอเชียงแสน มีการจัดกิจกรรมปีใหม่ 4 ชาติ (ไทย ลาว จีน และพม่า) ภายในงานมีการแข่งเรือ 3 ชาติ (ไทย ลาว พม่า) ชมการละเล่นพื้นเมืองและมหรสพมากมาย รวมถึงการประกวดธิดาสามเหลี่ยมทองคำ ขบวนพาเหรดได้ถูกจัดอย่างสวยงามพร้อมกับที่ประชาชน ได้สรงน้ำพระพุทธรูปพระเจ้าล้านทอง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมแข่งเรือและการแสดงพื้นบ้าน เมืองเชียงแสนถือเป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรล้านนา โบราณประเพณีสงกรานต์ได้จัดอย่างยิ่งใหญ่ในทุกวันที่ 13-18 เมษายนของทุกปี ซึ่งถือเป็นการสืบสานประเพณีอันดีงามของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาวและจีนไว้อย่างเป็นเอกลักษณ์ เชียงแสนเป็นอำเภอหนึ่งที่อยู่ในจังหวัดเชียงราย อยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงรายไปทางตอนใต้ระยะทางประมาณ 65 กิโลเมตร มีโรงแรมและ รีสอร์ท ตั้ง อยู่ใกล้แม่น้ำโขงและเมืองโบราณมีทิวทัศน์ที่สวยงาม โดยเฉพาะยามเช้าที่ดวงอาทิตย์ขึ้นท่ามกลางสายหมอก

ปัจจุบันพื้นที่ ที่ได้รับการพัฒนาและมีชื่อเสียงคือสามเหลี่ยมทองคำเป็นพรมแดนรอยระหว่างสามประเทศได้แก่ อำเภอเชียงแสนประเทศไทย, แขวงบ่อแก้วประเทศลาวและท่าขี้

เหล็กประเทศพม่า เป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญเนื่องจากเป็นท่าเรือขนส่งสินค้าไปยังประเทศจีนและลาว วัดศูนย์กลางของเมืองเชียงแสน เป็นศาสนสถานที่สำคัญสำหรับชาวพุทธเพื่อนมัสการพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพของชุมชน ในวันปีใหม่ของทุกปี ชาวบ้านจะนำพระพุทธรูปออกจากบ้านมาเพื่อสรงน้ำพระในวัด ในตอนเย็นมีการปิดถนนสายหลักของเมือง เพื่อทำการตั้งร้านค้าขายจำนวนมากให้ผู้คนและนักท่องเที่ยวสามารถเดินชมเลือกของสวยงามสองข้างทางเต็มไปด้วยสินค้าที่วางขายเช่น ของพื้นเมือง งานหัตถกรรมและเทศกาลอาหาร ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเพลิดเพลินกับอาหารมื้อค่ำในแบบล้านนาที่เรียกกันว่าขันโตกและชมความบันเทิงพื้นบ้าน การละเล่นต่างๆมากมาย

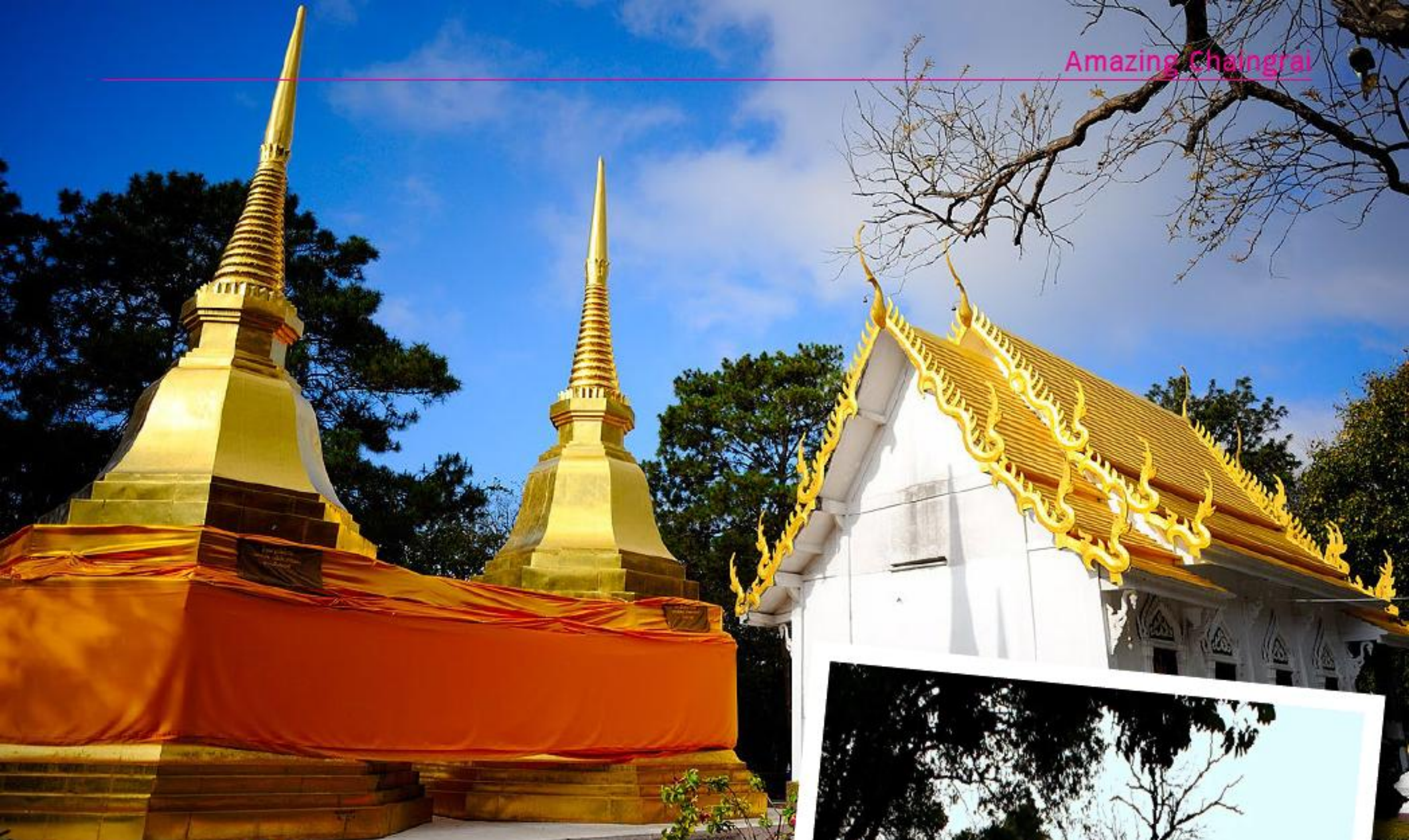
พระ-เณร ชีม้าบิณฑบาต

สำนักปฏิบัติธรรมถ้ำป่าอาชาทอง เป็นถิ่นกันดารอยู่ห่างไกล ชาวบ้านนิยมใช้ม้ากลับในการบรรทุกต่าง สัมภาระสิ่งของต่างๆ เจ้าอาวาสของสำนักซึ่งเคยเป็นทหารม้าเก่า จึงให้พระและเณรของสำนักนี้ใช้ม้าเป็นพาหนะในการออกบิณฑบาตไปยังหมู่บ้านสี่หมื่นไร่ ซึ่งมีระยะทางร่วม 5 กิโลเมตร ในวัดมีสวนธรรมซึ่งมีรูปปั้นแม่ไม้มวยไทยท่าทางต่างๆ ไว้เพื่อการศึกษา บณยอดเขาเป็นที่ประดิษฐานพระธาตุอินย่อง

ที่มาของการขี่ม้าบิณฑบาต

จากเดิมที่พระครูบาเหนือชัยเดินขึ้นลงเขาเพื่อรับบาตรจากญาติโยม ได้ฉันทบ้าง ไม่ได้ฉันทบ้าง ด้วยหนทางที่ห่างไกลกว่าท่านจะเดินถึงวัดก็เลยเวลาฉันทเพล ชาวบ้านจึงสงสารนำม้ามาถวายเพื่อให้ท่านใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง ซึ่งม้ายกกล่าวเป็นม้าที่มีลักษณะดี ร่างกายกำยำ พระครูบาจึงตั้งชื่อให้ว่า 'ม้าอาชาทอง' และใช้ชื่อดังกล่าวเป็นชื่อวัดด้วย จึงเป็นที่มาของ 'วัดป่าอาชาทอง' และพระขี่ม้าบิณฑบาต ซึ่งสร้างความแปลกใจจนกลายเป็นหนึ่งหนึ่งใน 'unseen Thailand' เมื่อท่านมีม้าเป็นพาหนะจึงทำให้การบิณฑบาตและเดินทางเผยแผ่ธรรมะ ได้รับความสะดวกมากขึ้น พระครูบาจะต้องขี่ม้าเป็นระยะทางไม่ต่ำกว่า 5 กิโลเมตร เพื่อรับบาตรจากสาธุชนผู้มีจิตศรัทธา

ประเพณีวิ่งพระธาตุดอยตุง

พระธาตุดอยตุง เป็นปูชนียสถานเก่าแก่ของชาวพุทธใน เชียงรายและจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งชาวพุทธในรัฐเชียงตุง ประเทศพม่าและในประเทศลาว การไหว้ พระธาตุดอยตุงเชื่อ ว่าจะทำให้ชีวิตดีขึ้นในวันเพ็ญเดือน ๖ พุทธมามะจากทุก ทิศจะเดินทางขึ้นไปบนยอดดอยตุง ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอแม่ ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย กิจกรรมในวันนั้นภาคกลางวันมี การบูชา พระรัตนตรัย รับศีล และฟังเทศน์ กลางคืนมีการ เวียนเทียนรอบองค์พระธาตุ ในอดีตผู้ที่เดินทางมักเดินจาก เชียงเขที่บ้านห้วยไคร้ อำเภอแม่สายขึ้นไปเป็นระยะทาง ประมาณ ๔ กิโลเมตร ปัจจุบันนี้นิยมเดินทาง ด้วยรถยนต์ตามถนนลาดยางที่แยกจากถนน พหลโยธินที่บ้านสันกอง อำเภอแม่จัน ส่วนผู้ที่ นิยมเดินขึ้นเหลือน้อยลง เพราะถนนสำหรับ รถยนต์ได้ทับเส้นทางเดินเท้าหลายแห่ง

ประเพณีของชาวพุทธมีการสมาทานศีลและการ ฟังเทศน์เป็นหลัก ซึ่งเป็นไปเพื่อชำระจิตใจให้ ปราศจากกิเลส และฝึกฝนทางกุศล การเดินทาง ขึ้นไปบนยอดดอยตุงแสดงให้เห็นศรัทธา ความ เพียร และความอดทน

เป็งปู้ด

ประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนหรือพิธีตักบาตรเป็งปู้ด เป็นประเพณีของทางภาคเหนือในทุกปีที่มีวันขึ้น ๑๕ ค่ำที่ตรงกับวันพุธ โดยไม่เจาะจงว่าต้องอยู่ในเดือนใด พระภิกษุสามเณรในเมืองทุกรูปจะออกบิณฑบาตในตอนเที่ยงคืนโดยมีความแตกต่างของการนับเวลาคือที่ จ.เชียงใหม่ จะตักบาตรคืนวันอังคารหลังเวลา ๐๐.๐๐ น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เข้าสู่วันพุธ ในขณะที่ จ.เชียงราย ลำปาง และแม่ฮ่องสอน จะใส่ตักบาตรในคืนวันพุธเวลา ๒๔.๐๐ น. เป็นต้นไป ทั้งนี้บางปีอาจมีครั้งเดียว หลายครั้ง หรือไม่มีเลยก็ได้ เป็นประเพณีนิยมที่มีเฉพาะในภาคเหนือเท่านั้น

สำหรับประวัติความเป็นมาของประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนนี้ เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด แต่เข้าใจว่าทางภาคเหนือคงรับเอามาจากพม่าอีกต่อหนึ่ง พม่ามีความเชื่อว่า พระอุปคุตซึ่งเป็นภิกษุที่พระพุทธเจ้าทรงเป็นองค์อุปชฌาย์เมื่อสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ได้เสด็จลงไปจำศีลภาวนาอยู่ ณ สะดือทะเล รอบ ๑ ปีจะขึ้นมาโปรดชาวเมืองก่อนเวลารุ่งอรุณ ชาวพม้ามักตื่นแต่ดึกเพื่อเตรียมอาหารไว้ใส่บาตรพระอุปคุต โดยมีคติความเชื่อว่า หากผู้ใดได้ทำบุญตักบาตรพระอุปคุตแล้วจะได้บุญใหญ่หลวง

เกิดโชคลาภและความเป็นสิริมงคลในชีวิต คติความเชื่อนี้จึงทำให้พุทธศาสนิกชนถือปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ พระครูพัฒนารัตนโมลี เจ้าอาวาสวัดอุปคุต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ กล่าวว่า เป็นวัดเพียงหนึ่งเดียวในดินแดนล้านนาที่สืบสานประเพณีตักบาตรเป็งปู้ดมาไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ ปี จากหลักฐานประวัติของวัดที่มีการบูรณะฟื้นฟูครั้งใหญ่ใน พ.ศ.๒๓๐๐ พบว่ามีการสืบทอดประเพณีตักบาตรเป็งปู้ดมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเจ้าอาวาสวัดทุกยุคทุกสมัยได้จัดประเพณีตักบาตรเที่ยงคืนถือปฏิบัติโดยทั่วไปในภาคเหนือ แต่พบมากใน จ.เชียงใหม่ และเชียงราย เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากพม่า ยุคที่อาณาจักรล้านนาเป็นเมืองขึ้นของพม่า ในช่วง พ.ศ. ๒๑๐๑-๒๓๑๗ กระทั่งวัฒนธรรมไทยลือได้หล่อหลอมผสมผสานกับวัฒนธรรมล้านนา และวัฒนธรรมของคนไทยใหญ่ในรัฐฉานของพม่า ปฏิบัติมาจนถึงทุกวันนี้

ที่ผ่านมา เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. พระสงฆ์จะประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์ในวิหารหลวง จากนั้นเป็นพิธีถวายข้าวมธุปายาสแด่พระมหาอุปคุต จวบจนเวลาล่วงเข้าเที่ยงคืนวันเพ็ญ ขบวนพระสงฆ์ สามเณร จะเดินออกจากวิหารไปรับบาตรจากพุทธศาสนิกชนภายในบริเวณวัด เป็นอันเสร็จพิธี

Photo by ABS
 Canon EOS 60D ISO : 200 Exposure : 1/4 s
 Aperture : f/7.1 Focal Length : 28.0 mm

วงไขว้สาวหลวงเมืองวียง

จัดปลายเดือนมกราคม-ต้นเดือนกุมภาพันธ์ มีพิธี
 บวงสรวงพ่อขุนเม็งรายมหาราช มีการออกร้าน จัด
 นิทรรศการของส่วนราชการและเอกชน และงานรื่นเริง
 ต่าง ๆ จัดโดยปกครองจังหวัดเชียงราย

พญามังรายหรือพ่อขุนเม็งราย ทรงเป็นกษัตริย์
 องค์ที่ 25 แห่งราชวงศ์ลาวะจักราช และทรงเป็นปฐมวงศ์
 กษัตริย์ราชวงศ์มังราย เป็นพระราชโอรสพระเจ้าลาวเม็ง
 มีนางอวมิ่งจอมเมือง หรือนางเทพคำข้าย ธิดาท้าวรุ่ง
 แก่นชาวนครเชียงราย แคว้นสิบสองปันนา เป็นพระราช
 มารดา ทรงประสูติเมื่อวันอาทิตย์ แรม 9 ค่ำ เดือน 3
 ปีจอ พ.ศ.1782 เวลาบ่าย โดยขณะพระราชมารดาแรก
 ตั้งพระครรภ์ได้ทรงพระสุบินนิมิตว่า เห็นดาวประกาย
 หยาดแต่ท้องฟ้าลงมาทางเบื้องพระทักษิณ และได้รับเอา
 ดาวดวงนั้นไว้ ไหรจึงถวายคำพยากรณ์ว่าจะได้โอรสที่ทรง
 ศักดานุภาพมาก ครั้นพ่อขุนเม็งรายเจริญพระชนมายุได้
 16 พรรษา เจ้าลาวเม็ง พระบิดา จึงได้ไปสู่ขอพระนาง
 ศรีอินจา พระธิดาเจ้าเมืองเชียงเรืองให้ ต่อมาปี พ.ศ.
 1802 พระเจ้าลาวเม็งได้ทรงเสด็จสวรรคต พ่อขุนเม็ง
 รายจึงได้ขึ้นครองเมืองที่รัตนนครเงินยาง พระองค์ทรงใช้

เวลาตลอดรัชกาลในการรวบรวมหัวเมืองน้อยใหญ่มาไว้ที่
 ศูนย์กลาง เดียวกัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งแก่อาณาจักร
 ล้านนา ในปี พ.ศ.1805 ขณะยกทัพไปถึงเมืองลาวกู่เต้า
 เผอิญช้างทรงของพระองค์ซึ่งทอดไว้ที่ป่าหัวดอยทางทิศ
 ตะวันออกพลัดหลงไป จึงได้เสด็จตามช้างไปถึงบนยอด
 ดอยจอมทอง ริมแม่น้ำกกแลเห็นภูมิประเทศอันเป็นชัยภูมิ
 ที่ดีจึงทรงให้สร้างพระนครไว้ ณ ที่นั้น และได้ก่อปราการ
 โอบล้อมเอาดอยจอมทองไว้ และทรงขนานนามว่า “เมือง
 เชียงราย” แล้วให้ย้ายราชธานีจากเมืองที่รัตนนครเงินยาง
 มาตั้งอยู่ที่เชียงรายนับแต่นั้น มา พ่อขุนเม็งรายเสด็จ
 ประพาสกลางเมืองเชียงใหม่ โดยถูกอสุนีบาตตกต้อง
 พระองค์เมื่อปี พ.ศ.1860 รวมพระชนม์มายุได้ 80
 พรรษา ต่อมาพระยาไชยสงคราม พระราชโอรสของ
 พ่อขุนเม็งราย ได้ครองเมืองเชียงรายทรงนำอัฐิของพ่อขุน
 เม็งรายมาประดิษฐานไว้ในอุ้งบนวัดดอย จ้าเมืองใน
 ปัจจุบัน

เป็นอาหารเลี้ยงดูกัน และแขกที่มาร่วมงาน
ส่วนเด็กพ่อแม่จะทำชิงช้าขนาดเล็กๆ ให้เล่น
ตามหน้าบ้านเป็นที่สนุกสนาน

วันที่ ๔ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของงาน
ประเพณีโล้ชิงช้า เหล่าผู้หญิงและเด็กๆ จะ
มาร่วมกันเล่นชิงช้าของหมู่บ้านเพื่อเป็น
ศิริมงคลแก่พวกเขา วันนี้ไม่มีพิธีกรรม
อะไร จนหลังพระอาทิตย์ลับฟ้า หมอผี
จะไปผูกสายชิงช้ากับเสาไว้เป็นอันว่าปี
ใหม่ปีนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว และต่อจากนี้ไปห้ามไม่ให้ผู้
ใดมาเล่นหรือแตะต้องเสาชิงช้านี้อีก จนกว่าจะถึงเทศกาลปีใหม่

ประเพณีโล้ชิงช้าของชาวอีเก้อ

ประเพณีที่ใกล้สูญหายไปกับกาลเวลา ...ด้วยเหตุที่ว่า เป็น
วิธีของอาชัพุทธ ส่วนอาชารุ่นใหม่ เป็นอาชาคริสต์ จะไม่มีพิธี
ศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ พิธีโล้ชิงช้าจัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองพืชพันธุ์ที่จะเก็บ
เกี่ยวไว้บริโภคตลอดทั้งปี และเพื่อรำลึกถึง “ผี” เทพธิดาตามตำนาน
ที่ดลบันดาลให้ผลผลิตอุดมสมบูรณ์ ถือเป็นวันปีใหม่นิวด้วย จัดขึ้นทุก
ปีในช่วงปลายเดือนสิงหาคม - ต้นเดือนกันยายน เสาชิงช้าเป็น
เอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่าชาวอีเก้อ หรือที่เรียกตนเองว่า “อาชา”
จะตั้งอยู่ใกล้ๆ ประตุมุ่บ้าน ที่สร้างขึ้นเพื่อบูชาเทพเจ้าแห่งความ
อุดมสมบูรณ์ ที่ให้ผลผลิตแก่พวกเขาในการดำรงอยู่ ทุกปีในช่วง
เดือนกันยายน หลังจากที่ทุกคนเหน็ดเหนื่อยกับการทำงานในไร่
ข้าวของพวกเขา และงานในไร่ส่วนมากผู้หญิงอาชาจะมีหน้าที่ใน
การดูแลงานในไร่ และแล้วเมื่อผลผลิตได้ออกผลเต็มที่แล้ว เหล่า
ผู้ชายในหมู่บ้านจะจัดทำชิงช้าขึ้นเพื่อเป็นการบูชาเทพเจ้าแห่ง
ความอุดมสมบูรณ์ และเพื่อผู้หญิงที่ทำงานหนักมาตลอดเวลา ได้
มีการฉลองปีใหม่และการละเล่นโล้ชิงช้า ดังนั้นผู้หญิงชาวอาชา
จึงแต่งตัวให้สวยงามเข้าร่วมในงานพิธีดังกล่าว โดยมทำพิธีการ
อยู่ ๔ วันดังนี้

วันที่ ๑ เช่นไหว้บรรพชน ผู้หญิงจะแต่งตัวสวยงามไปตักน้ำที่
บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ล้างเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เพื่อนำไปหมักข้าว
เหนียวไว้ทำ “ข้าวปุก” เพื่อประกอบพิธีเช่นไหว้บรรพบุรุษ

วันที่ ๒ สร้างชิงช้า ผู้ชายในหมู่บ้านจะช่วยกันสร้างชิงช้าใหญ่
ของชุมชนอยู่บริเวณเขตประตูศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้าน โดย แพน
อันเก่าที่รื้อลง ผึงเสาชิงช้าลงในตำแหน่งเดิม โดยมีหัวหน้า
พิธีกรรมเป็นผู้นำพิธีและเริ่มต้นโล้ชิงช้า สวงกลางคืนหนุ่มสาว
จะออกมาร้องเพลงเต้นรำกันเป็นที่สนุกสนานและวันนี้ไม่มีการฆ่า
สัตว์ตัดชีวิต แขกที่มาร่วมงานจะร่วมเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน

วันที่ ๓ ในช่วงเช้าของวันนี้จะมีการฆ่าหมูที่บ้านของผู้มีอันจะกิน
เพื่อเลี้ยงแขกที่มาในงาน และจะมีการฆ่าหมู ไก่ เพื่อเพื่อนำมา

ສາວາບໂທ່ງໂທ່ງ

ดอยผาตั้ง

ดอยผาตั้ง ตั้งอยู่ที่บ้านผาตั้ง หมู่ที่ 14 ต.ปอ อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย สูงกว่าระดับน้ำทะเล 1,635 เมตร ห่างจาก ภูชี้ฟ้าประมาณ 30 ก.ม. เป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวจีนฮ่อ ม้ง และเย้า โดยเฉพาะจีนฮ่อนั้น อดีตเคยเป็นส่วนหนึ่งของกองพล 93 ซึ่งอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ดอยผาตั้งนี้ เช่นเดียวกับที่ดอยแม่สลอง ลักษณะดอยผาตั้ง เป็นสันเขาคดเคี้ยว มองเห็นทิวเขาสลับซับซ้อนทำให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงามจับตา ความสวยงามที่เป็น ลักษณะเฉพาะของดอยผาตั้ง ไม่ว่าจะเป็นจุดชมทะเลหมอกที่ดงามและอลังการในยามเช้า ชมพระอาทิตย์ อัสตง ยามเย็น มองเห็นดวงตะวันกลมโตสีส้มฉูดฉาดค่อยๆ ลับทิวเมฆกลืนลงไปตามแนวสันเขายิ่งดงาม ประทับใจ ในช่วงวันที่ 31 ธ.ค. – ต้นม.ค. ของทุกปี จะมีเทศกาลชมทะเลหมอก ดอกซากุระบาน จุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจบนดอยผาตั้ง

1. จุดชมวิวผาป่องประตูสยาม

เป็นหน้าผาหินขนาดใหญ่ตรงกลางเป็นเนินช่องเขา

เหมือนประตู เป็นช่องทางไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. ศาลาแก่งจัน- พระพุทธมิ่งมงคลานุภาพลากสุสันติ -ป่าหินยุennาน

ถัดจากช่องผาป่องขึ้นไปอีกราว 15 เมตร จะเป็นเนินที่ประดิษฐานพระพุทธมิ่งมงคลานุภาพลากสุ สันติและศาลา ทรงแก่งจัน อนุสรณ์สถานของนายพลทสี่ ผู้นำทจข. ในอดีต จากเนินตรงนี้เดินลงไปอีก 30 เมตร ก็ จะพบทางขึ้น ไปชม ป่าหินยุennาน ซึ่งเป็นหินรูปทรงลักษณะ คล้ายภูเขาในประเทศจีนที่มีรูปทรงสูงๆ หลายแหลมขึ้นสลับ ซับซ้อนสวยงามมาก

3.จุดชมวิวช่องผาขาด

เป็นจุดชมวิวที่อยู่ใกล้ผาห้วยบ่วงประดูลายม ลักษณะเป็นผาหินที่ขาดแยกจากกันเป็นช่องมองลงไปเห็น ทิวทัศน์ ประเทศลาว และสายแม่น้ำโขงได้ชัดเจน

4.จุดชมทะเลหมอกเนิน 102

จากจุดผาขาดเดินขึ้นดอยต่อไปยัง เนิน 102 ระยะทางกว่า 300 เมตร เป็นเนินเขาลูกหนึ่งบนดอยผาตั้ง เป็นจุด ชมทะเลหมอกและพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม ที่นักท่องเที่ยว นิยมไปมากที่สุด สามารถมอง เห็นทะเลหมอกได้กว้างไกลสุดตา ละลอกคลื่นอยู่ใกล้ๆ

5.จุดชมทะเลหมอกเนิน 103

เป็นเนินเขาอีกลูกบนดอยผาตั้ง อยู่ห่างจากเนิน 102 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ราว 500 เมตร ลักษณะบนเนิน 103 มีหินขนาดใหญ่อยู่บนเนิน เป็นจุดชมวิวที่สวยงามจะเป็น จุดชมทะเลหมอก ที่กล่าวได้ว่าสวยงามที่สุด กว่าทุก ยอดบนดอยผาตั้งเพราะจะชมทะเลหมอกได้กว้างไกลแบบพานอรามา

ที่ดอยผาตั้ง บนเส้นทางขึ้นไปจุดชมวิว มีบริการขี่ม้าชมวิวดู คิดค่าบริการ 150-300 บาท แล้วแต่ระยะทาง

PhuCheeFah@ChiangRai
www.facebook.com/OmonPixs

วนอุทยานภูชี้ฟ้ามีหน้าผาเป็น
แนวยาวยื่นไปทางฝั่งประเทศลาวเป็น
ยอดเขาสูงที่สุดในเทือกเขาดอยผาหม่นด้าน
ที่ติดสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว
มีหน้าผาสูงชันเป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดในฤดูหนาวจะ
มีทิวทัศน์สวยงามเป็นพิเศษเดิมทีพื้นที่บริเวณภูชี้ฟ้า
และดอยผาหม่นเป็นพื้นที่สีแดงที่มีความขัดแย้ง
รุนแรงจนผู้คนจากภายนอกไม่สามารถเดินเข้ามาใน
แถบนี้ได้

กระทั่งเมื่อความขัดแย้งหมดสิ้นลงไปความสงบก็คืน
สู่ขุนเขาอีกครั้งเมื่อเริ่มมีผู้คนเดินทางมาชม ธรรมชาติ
และแล้วชื่อเสียงของภูชี้ฟ้าก็กระจายไปอย่างรวดเร็ว
เนื่องจากเอกลักษณ์ทางธรรมชาติที่ไม่มีใครเหมือน
นั่นคือลักษณะภูเขาที่ชี้ไปบนฟ้าหากมาเยือนภูชี้ฟ้าใน
ช่วงปีใหม่ยังจะได้ชมงานปีใหม่ที่ชาวม้งจะแต่งตัวม้ง
ครบถ้วนทั้งหญิงและชายจุดเด่นของงานคือ การโยน
ลูกช่วงหรือลูกหินระหว่างหนุ่ม-สาว

ไฮไลต์สำคัญของการมาเที่ยวภูชี้ฟ้าคือการได้สัมผัส
อากาศหนาวสบายและความสวยงามของทะเล

หมอกแล้วหากนักท่องเที่ยวเดินทางมาในช่วงเดือน
กุมภาพันธ์-มีนาคมนั้นจะเป็นช่วงเวลาที่ยอดเขา
หรือเชิงโคป่าจะผลิดอกสีชาบบานสะพรั่งเต็มเชิงเขานัก
ท่องเที่ยวส่วนมากจะมาค้างแรมบริเวณบ้านร่มฟ้า
ทองทางห่างจากจุดชมวิวประมาณ 1.5 กิโลเมตร
แล้วจะเดินขึ้นภูชี้ฟ้าเพื่อไป

ชมวิวตอน
เช้ามีด

แม่สาย

อำเภอแม่สาย อยู่ห่างจากตัวเมือง เชียงราย 61 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 110 เป็นอำเภอเหนือสุดของ ประเทศไทย ติดกับจังหวัด ท้าะห์เหล็กของพม่า โดยมีแม่น้ำแม่สายเป็นพรมแดน มีสะพานเชื่อมเมืองทั้งสองเข้าด้วยกัน ทั้งชาวไทย และชาวพม่าเดินทางไปมาหาสู่ค้าขายกันได้โดยเสรี นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยม เดินทางไป ยังตลาดชายแดนแม่สายและทำซื้อเหล็กของพม่า เพื่อซื้อสินค้าพื้นเมืองและสินค้า

วัดพระธาตุดอยเวา

เป็นวัดอันเป็นที่ประดิษฐานพระธาตุดอยเวา พระธาตุที่เชื่อกันว่า มีความเก่าแก่เป็นรองพระธาตุ ดอยตุง พระธาตุ ดอยเวานั้น ตั้งอยู่บนยอดดอยเวา แต่พระอุโบสถและเขตสังฆาวาสจะอยู่ที่เชิงดอย ผู้ที่จะขึ้นไปนมัสการ ต้องเดิน ขึ้นบันไดไปนมัสการ ซึ่งข้างบนเป็นจุดชมทัศนียภาพสองฝั่งสามารถเห็น ทัศนียภาพได้รอบทิศ

ถ้ำผาจม

หมู่ที่ 1 ตำบลแม่สาย อยู่ห่างจากอำเภอแม่สายไป ทางทิศเหนือประมาณ 1.5 กิโลเมตร ถ้ำผาจมตั้งอยู่ บนดอย อีกลูกหนึ่ง ทางทิศตะวันตกของดอยเวา ติด กับแม่น้ำสาย เคยเป็นสถานที่ซึ่งพระภิกษุสงฆ์นั่ง บำเพ็ญเพียรภาวนา

ถ้ำปู่ถ้ำปลาถ้ำเสาหินพญานาค

ตั้งอยู่ที่ดอยจ้อง หมู่ที่ 11 ตำบลโป่งผา ห่างจาก อำเภอแม่สายไปทางทิศใต้ตามทางหลวง หมายเลข 110 ประมาณ 12 กิโลเมตร มีทางแยก เข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ดอยจ้องเป็นภูเขา หินปูน จึงประกอบด้วย ถ้ำหินงอก หินย้อย และทาง น้ำไหลมากมายถ้ำปู่ อยู่สูงขึ้นไปบนยอดเขา ต้อง ปีนขึ้นไป ภายในถ้ำมืดมาก ต้องมีผู้นำทาง ถ้ำปลา เป็นถ้ำหนึ่งที่มีน้ำไหลภายในถ้ำ

นมัสการพระเชียงแสนสี่แผ่นดิน

พระเชียงแสนสี่แผ่นดิน หรือ พระพุทธนวล้านตื้อ ประดิษฐานกลางแจ้ง ณ สามเหลี่ยมทองคำ พระพุทธ นวล้านตื้อ องค์นี้เป็นพระเชียงแสนสี่แผ่นดินเฉลิมพระ เกียรติฯ

ตำหนักดอยตุง

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7 บ้านมูเซอลาบา ตำบลแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย บริเวณสันเขาของเทือกดอยนางนอน ระดับความสูงประมาณ 1,200 ม. เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาดอยตุง ตำหนักดอยตุงเริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2530 เมื่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีมีพระชนมายุ 88 พรรษา โดยก่อนหน้านี้มีพระราชกระแสว่าหลังพระชนมายุ 90 พรรษาจะไม่เสด็จไปประทับที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์สำนักงานราชเลขาธิการในพระองค์จึงได้เลือกดอยตุงซึ่งมีทิวทัศน์สวยงามขณะเดียวกันสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อทรงทอดพระเนตรพื้นที่ เมื่อต้นปี พ.ศ.2530 ก็ทรงพอพระราชหฤทัย และมีพระราชดำริจะสร้างบ้านที่ดอยตุงพร้อมกันนี้ยังมีพระราชกระแสรับสั่งว่าจะปลูกป่าบนดอยสูงจึงกำเนิดเป็นโครงการพัฒนาดอยตุงขึ้น โครงการพัฒนาดอยตุงเริ่มดำเนินการโดยความร่วมมือจากหน่วยราชการทุกส่วน เช่นกรมป่าไม้กรมชลประทานหน่วยงานด้านปกครองนอกจากทำการปลูกป่าฟื้นฟูสภาพพื้นที่แล้วยังมีการฝึกอาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวเขาบนดอยตุงซึ่งประกอบด้วยชาวเขาเผ่าอาข่าลาหู่ ไทยใหญ่ และจีนฮ่อ ขณะเดียวกันยังคงรักษา

ขนบธรรมเนียมประเพณีของตนไว้

สำหรับผู้ที่มาเที่ยวพระตำหนักดอยตุงจะมีจุดที่น่าสนใจให้เยี่ยมชม3จุดดังนี้

1. หอพระราชประวัติ ซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าสุดของพระตำหนัก ภายในแบ่งเป็นห้องต่างๆ แปรห้อง
2. สวนแม่ฟ้าหลวง เป็นสวนดอกไม้เมืองหนาวในหุบเขา มีการปลูกดอกไม้หมุนเวียนสลับให้ออกดอกไม้ชุกกันตลอดสามฤดูล้อมรอบประติมากรรมชื่อ “ความต่อเนื่อง” เป็นรูปเด็กยืนต่อตัวที่กลางสวน
3. อาคารพระตำหนักดอยตุง พระตำหนักแห่งนี้ ถือเป็นบ้านหลังแรกของสมเด็จพระเจ้าเลย์บายและการใช้ประโยชน์ ภายหลังการสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระตำหนักยังได้ รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีและเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าเที่ยวชม
4. พระธาตุดอยตุง พระธาตุศักดิ์สิทธิ์ประจำปีกุนพระบรมธาตุดอยตุง เป็นปูชนียสถานที่สำคัญที่สุดของเชียงรายประดิษฐานอยู่บนยอดดอยตุง ในเขตกิ่งอำเภอแม่ฟ้าหลวง มีถนนแยกจากบ้านห้วยไคร้ขึ้นไปจนถึงองค์พระบรมธาตุองค์พระธาตุบรมธาตุเจดีย์

วัดพระแก้ว

ตั้งอยู่ที่ถนนไตรรัตน์ใจกลางเมืองเชียงรายวัดนี้เองที่ได้ค้นพบพระแก้วมรกตหรือพระพุทธรูปหินรัตนปฏิมากร ที่ประดิษฐานอยู่ ณ วัดศรีรัตนศาสดาราม(วัดพระแก้ว) กรุงเทพฯ ในปัจจุบัน ตามประวัติเล่าว่า เมื่อปี พ.ศ. 1897 ในสมัย พระเจ้า สามฝั่งแกน เป็นเจ้าเมือง ครองเชียงใหม่ นั้นฟ้าได้ผ่า เจดีย์ร้างองค์หนึ่งและได้พบ พระพุทธรูปลงรักปิดทอง อยู่ภายในเจดีย์ ต่อมารักกะเทาะออก จึงได้พบว่า เป็นพระพุทธรูป สีเขียวที่สร้างด้วยหยก ซึ่งก็คือ พระแก้วมรกตนั่นเอง ปัจจุบัน วัดพระแก้ว เชียงราย เป็นที่ประดิษฐาน พระหยก ซึ่งสร้างขึ้นใหม่ ในวาระที่ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีพระชนมายุครบ 90 พรรษา

วัดห้วยปลากั้ง

วัดห้วยปลากั้งตั้งอยู่เลขที่ 553 ม.3 ต.ริมกก อ.เมือง จ.เชียงราย บนเนื้อที่ 15 ไร่ โดยมีทิศเหนือจด ตำบลบ้านดู่ ทิศใต้จด แม่น้ำกก ต.รอบเวียง ทิศตะวันออกจด หมู่ 2 ต.ริมกก (บ้านใหม่) ทิศตะวันตกจด ต. แม่ยาว โดยเริ่มก่อตั้งในปี 2544 โดยคณะศรัทธา วัดห้วยปลากั้ง เริ่มกันก่อตั้งเป็นสำนักสงฆ์จนกระทั่งวันที่ 19 พฤศจิกายน 2548 ได้มีพระอาจารย์พบโชค ดิสุสวโโส ได้เดินทางมา

ปฏิบัติธรรม แรกเริ่มบริเวณนี้ยังไม่มีวัดแบบปัจจุบัน แต่เนื่องจากพระอาจารย์พบโชคมีความรู้เรื่องโหราศาสตร์ ในการทำนายทายทัก ซึ่งปรากฏว่าผู้คนที่มาดูดวงส่วนใหญ่นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนตามความเชื่อส่วนบุคคลและได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต ทำให้พระอาจารย์พบโชคเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งภาคเหนือและทั่วประเทศในที่สุด

การเดินทางไปวัดห้วยปลากั้ง โดยใช้เส้นทางจากถนนพหลโยธินฝั่งขาขึ้นสู่จังหวัดเชียงราย ผ่านห้าแยกอนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ผ่านสะพานข้ามแม่น้ำกก ลงสะพานให้ชะลอความเร็ว เลี้ยวซ้ายตรงบริเวณแยกไฟแดงเข้าสู่บ้านใหม่ตำบลริมกก มุ่งหน้าผ่านร้านอาหารเอกโอชา จนเจอ 3 แยก ให้เลี้ยวขวาไปทางตำบลแม่ยาว ผ่านไปประมาณ 1 กิโลเมตร สังเกตจากป้ายบอกทางทางเข้าวัดจะอยู่ฝั่งขวามือของถนน ขับไปตามเส้นทางที่ป้ายบอกไว้ วัดห้วยปลากั้งอยู่ซ้ายมือ

ErEgg's Pix

Chatchai Laigale

ดอยแม่สลอง

ดอยแม่สลอง ตั้งอยู่ ด.แม่สลองนอก อ.แม่ฟ้าหลวง เป็นชื่อเรียกรวมๆ ของชุมชนชาวจีนฮ่อ แห่งกองพล 93 ที่ตั้งหลักแหล่ง บนดอยแห่งนี้มานานกว่า 40 ปี ปัจจุบันชุมชนชาว จีนบนดอยแม่สลอง มีชื่อว่า หมู่บ้านสันติคีรี ตั้งอยู่ ที่ ความสูงจาก ระดับน้ำทะเล เฉลี่ย 1,200 ม. อากาศเย็นสบายตลอดปี รายได้หลัก มาจากการ ปลูกชาอู่หลง บ้านสันติคีรี เป็นชุมชน ขนาดใหญ่ มี ประชากร ประมาณ 800 หลังคาเรือน มีทั้งวัด โบสถ์คริสต์ มัสยิด ระบบไฟฟ้า โทรศัพท์ และ ธนาคาร ทหารไทย ที่ให้บริการอย่างสมบูรณ์แบบ ดอยแม่สลอง เป็นชุมชนของอดีตทหารจีนกองพล 93 สังกัดพรรคก๊กมินตั๋ง ของนายพลเจียงไคเช็ค

ทำการรบ อยู่ทางตอนใต้ของจีน ในช่วง สงครามโลก ครั้งที่ 2 ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในจีน เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์ นำโดย เหมาเจ๋อตุง ยึด อำนาจสำเร็จ พรรคก๊กมินตั๋งจึงถอยร่น ไปปักหลัก ที่เกาะไต้หวัน กองพล 93 กลายเป็นกองกำลัง พลัด ถิ่น ถูกกีดตันอย่างหนัก จนถอยร่นเข้ามาในเขตพม่า แต่ถูกฝ่ายพม่าผลักดัน เกิดการ ปะทะ กันหลายครั้ง จนต้องถอยร่นมาจนถึงเทือกดอยสูงชายแดนไทย ฝ่ายพม่าได้ร้องเรียนไปยังสหประชาชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2496 และมีมติให้อพยพ กอง กำลัง พลัดถิ่นไปยังประเทศไต้หวัน

แต่ทหารสังกัดนายพลหลีเหวินฝาน และนายพลต้วนซีเหวินราว 3 หมื่นคน ทำเรื่องขอลี้ภัยในประเทศไทย เนื่องจากไม่แน่ใจในอนาคต เพราะได้หวั่น เป็นเพียงเกาะเล็กๆ รัฐบาลไทยอนุญาตโดยจัดสรรให้ทหารของนายพลหลีเหวินฝาน ไปอยู่ที่ถ้ำงอบ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ ส่วนทหารสังกัดนายพลต้วนซีเหวิน 15,000 คน อยู่บนดอยแม่สลอง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2504 เพื่อใช้เป็น กันชนกับชนกลุ่มน้อยทำให้ ดอยแม่สลองในยุคแรกเป็นดินแดนลี้ลับต้องห้าม มีปัญหา ยาเสพติด และกองกำลัง ติดอาวุธมาตลอด ทางทหารไทยได้พยายามแก้ปัญหาโอน กอง

กำลังเหล่านี้มาอยู่ในความดูแลของ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทั่งปี พ.ศ.2515 กรมรมิตรับทหารจีนคณะชาติให้อาศัยในแผ่นดินไทยอย่างเป็นทางการ ยุติการค้าฝิ่น ปลดอาวุธ และหันมาทำอาชีพเกษตรกรรม โดย พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ อดีตนายกรัฐมนตรี ได้ริเริ่มโครงการ ปลูกราชา และปลูกสนสามใบ เพื่อทดแทนป่า ชุมชนบนดอยแม่สลองได้ซื้อใหม่ เป็นบ้านสันติคีรี มีการออกบัตรประชาชน ให้เมื่อปี พ.ศ.2521 ดอยแม่สลองคืนสู่ความสงบ และเป็นแหล่งท่องเที่ยว สำคัญนับ แต่นั้นมา

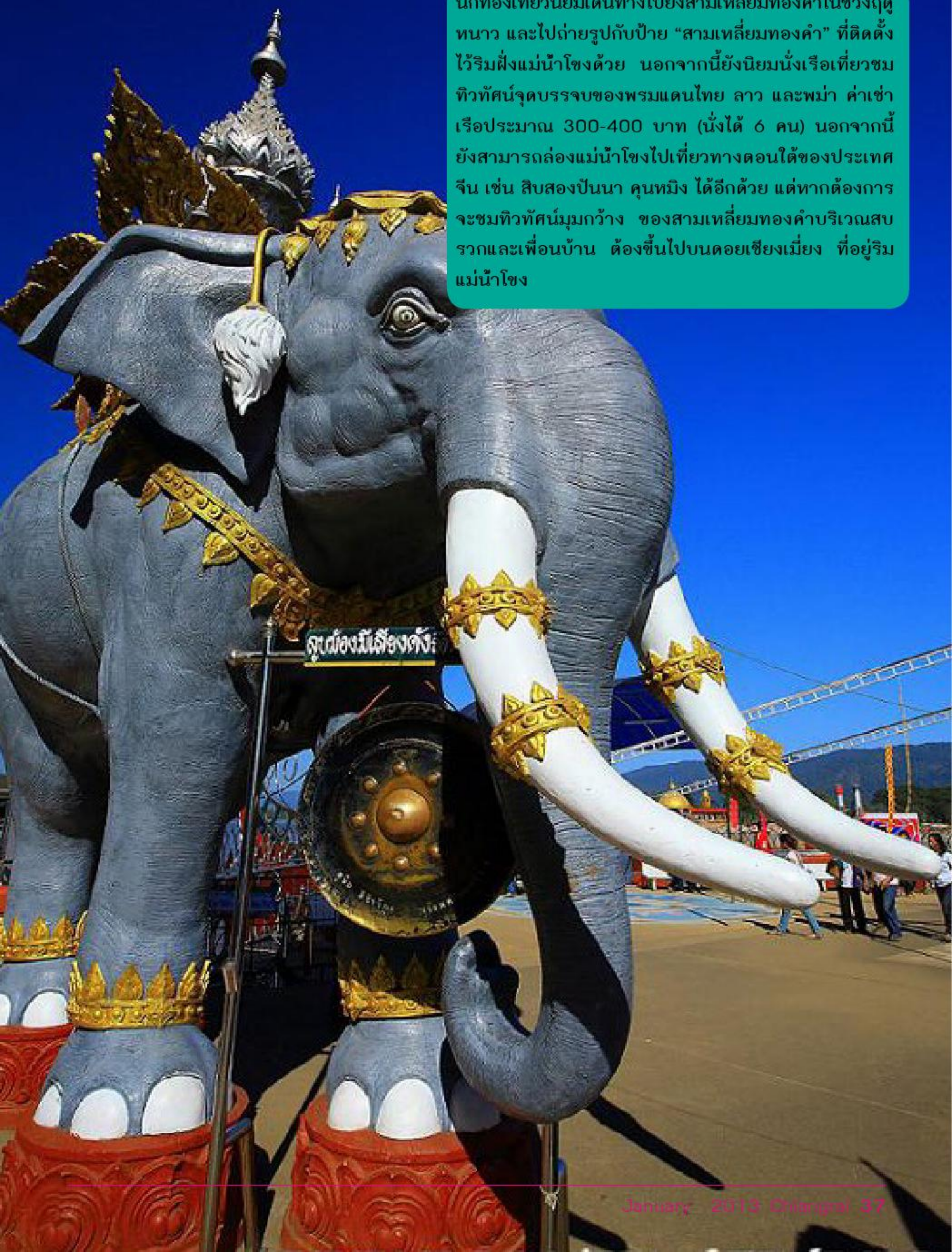

สามเหลี่ยมทองคำ

ตั้งอยู่ห่างจากเชียงใหม่ไปทางทิศเหนือ ๑ กิโลเมตรตามถนนเลียบริมแม่น้ำโขงสรวกเป็นบริเวณที่แม่น้ำโขงซึ่งกั้นดินแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศลาวมาพบกับแม่น้ำรวกซึ่งกั้นดินแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศพม่า จากจุดนี้นักท่องเที่ยวจะมองเห็นฝั่งพม่าและลาวได้ถนัดชัดเจน สามเหลี่ยมทองคำเป็นที่กล่าวขวัญกันในหมู่นักท่องเที่ยว เพราะครั้งหนึ่งเคยเป็นไร่ฝิ่นที่ใหญ่โตมากเรียกว่าใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ แต่ปัจจุบัน ไม่มีไร่ฝิ่นที่ว่่านี้อีกแล้วคงเหลือแต่ทิวทัศน์ที่เจียบสงบลของลำน้ำและเขตแดนของ 3 ประเทศเท่านั้น เป็นจุดที่แม่น้ำรวก ซึ่งกั้นพรมแดนไทยและพม่า มาบรรจบกันแม่น้ำโขงที่กั้นไทยกับลาวจุดนี้นักท่องเที่ยวจะ เห็นฝั่งพม่าและลาวได้ถนัด ชัดเจน สามเหลี่ยมทองคำเป็นที่กล่าวขวัญกันในหมู่นักท่องเที่ยว เพราะครั้งหนึ่งเคย เป็นไร่ฝิ่นที่ใหญ่โตมากเรียกว่าใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ บ้านป่าสักกลาย เป็นบริเวณชายที่เฟื่องฟูมากของสมัยนั้น และเพราะการและเปลี่ยนด้วยทองคำนี้เองจึงทำให้ชาวบ้านเรียกขานบริเวณนี้ กันจนติดปากว่า “สามเหลี่ยมทองคำ”

นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังสามเหลี่ยมทองคำในช่วงฤดูหนาว และไปถ่ายรูปกับป้าย “สามเหลี่ยมทองคำ” ที่ติดตั้งไว้ริมฝั่งแม่น้ำโขงด้วย นอกจากนี้ยังนิยมนั่งเรือเที่ยวชมทิวทัศน์จุดบรรจบของพรมแดนไทย ลาว และพม่า ค่าเช่าเรือประมาณ 300-400 บาท (นั่งได้ 6 คน) นอกจากนี้ยังสามารถล่องแม่น้ำโขงไปเที่ยวทางตอนใต้ของประเทศจีน เช่น สิบสองปันนา คุณหมิง ได้อีกด้วย แต่หากต้องการจะชมทิวทัศน์มุมกว้าง ของสามเหลี่ยมทองคำบริเวณสบรวกและเพื่อนบ้าน ต้องขึ้นไปบนดอยเชียงเมี่ยง ที่อยู่ริมแม่น้ำโขง

ทุ่งดอกบัวตอง ทุ่งดอกบัวตองดอยหัวแม่คำตั้งอยู่ที่หมู่ 4 ต.แม่สลองใน อ.แม่ฟ้าหลวง ตั้งอยู่บนสันเขาตะเข็บชายแดนไทย-พม่า มีทิวทัศน์สวยงาม พื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตวนอุทยานดอยหัวแม่คำ เมื่อลมหนาวมาเยือนทุ่งดอกไม้สีทองเหลืองอร่ามทุ่งดอกบัวตองก็เริ่มบานสะพรั่งงดงามไปทั่วทั้งขุนเขาเหนือดอยสูงใครจะเชื่อว่าที่ดอยหัวแม่คำนี้ยังมีชีวิตที่งดงามแบบง่ายๆ และสงบเป็นสีสนที่แบ่งสืवादสวยคู่ไปกับบัวตอง อย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลง ณ.ที่แห่งนี้ ทุ่งดอกบัวตอง ดอยหัวแม่คำในขณะที่ ดอยแม่ฮูดของแม่ฮ่องสอนชื่อเสียงในความสวยงามของดอกบัวตองที่เชียงราย

เองก็มี ดอยหัวแม่คำซึ่งจะบานไล่เลี่ยกับที่ดอยแม่ฮูดแม่ฮ่องสอนในเดือนพฤศจิกายนอาจจะล่าช้ากว่าบ้างดอกบัวตองนี้มี มากมายขึ้นสลับกันระหว่างบ้านชาวเขามีอาณาเขตบริเวณกว้างความสวยงามยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อมาชมยามพระอาทิตย์ขึ้นจาก ขอบฟ้าส่องแดดสีอ่อน ผ่านไอหมอกอบอวลในหุบเขายังมีกลุ่มทะเลหมอกคลอเคลียและยังสามารถขับรถตามสันเขาเพื่อชม ดอกบัวตองได้โดยสะดวกที่มีดอกบัวตองบานสะพรั่งไปทั้งดอยสลับแซมกับหมู่บ้านชาวเขาที่อาศัยอยู่กับดอกบัวตองอย่างกลมกลืนดูสวยงามจนได้รับยกย่องให้เป็น 1 ใน Unseen Thailand

บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตร

ตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกฝั่งซ้าย หมู่ 2 ต.แม่ยาว อ.เมือง เชียงราย นอกจากชาวกระเหรี่ยงแล้วยังมีหมู่บ้านชาวเขาเผ่าอาข่าและลาหู่ในระแวกใกล้เคียง หมู่บ้านกระเหรี่ยงเป็นหมู่บ้านที่ช้างเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขา บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตร มีหมู่บ้านบริวาร 1 หมู่บ้าน คือ บ้านดอยบ่อ 2 (ชนเผ่าอาข่า) บ้านรวมมิตรมีประชากรทั้งหมด 2,840 คน จำนวนครัวเรือน 1,549 ครัวเรือนประกอบไปด้วย ชนเผ่ากะเหรี่ยง,อาข่า,ลาหู่,ลีซอ,ม้ง,ไทลื้อ

บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตร เป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำกกฝั่งซ้าย นอกจากชาวกระเหรี่ยงแล้ว ยังมีหมู่บ้านชาวเขาเผ่าอาข่าและลาหู่ในระแวกใกล้เคียง บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตรเป็นจุดที่ช้างเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขา

กิจกรรมที่สำคัญ

1. กิจกรรมนั่งช้าง นั่งเกวียน ชมวิถีชีวิตชนเผ่า ทิวทัศน์ พันธุ์ไม้ต่าง ๆ สามารถนั่งช้างไปยังน้ำตก

ห้วยแม่ซ้ายได้

- 2.ชมร้านจำหน่ายของที่ระลึกจากฝีมือชาวเขาเผ่าต่างๆ
- 3.ชมการแสดงวัฒนธรรมชนเผ่า
4. พักหมู่บ้าน Home Stay ในพื้นที่หมู่ 2

...แหล่งรวบรวมข้อมูล ประวัติความเป็นมา ที่ทรงคุณค่าของ
จังหวัดเชียงราย

...แหล่งรวบรวมความรู้ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม
ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร...

...แหล่งรวบรวมสถานที่ท่องเที่ยว ที่สวยงาม หลากสไตล์
พร้อมบรรยากาศดี ๆ ให้เลือกสรรก่อนใคร..

